

POINT OF VIEW INTERNATIONAL

Sort maskulinitet og seksuel identitet

Udgivet 09/02/2017 — af Frederik Bojer Bové

Moonlight sprænger rammerne for, hvad en afrikansk-amerikansk film kan være, skriver Frederik Bojer Bové. Vi er hovedsaglig vant til to ting i genren: Historiske dramaer om racisme, ofte med en beroligende pointe om, at verden er en anden i dag. Eller urbane, energiske film, gerne om hiphop og gangsterkultur. Barry Jenkins præsenterer os for noget andet og noget nyt: en indfølt, visuelt eksperimenterende fortælling om maskulinitet og seksuel identitet, en film, der er overraskende svær at få hånd om.

Barry Jenkins: **Moonlight** – drama – premiere 9. februar 2017

Moonlight fortælles i tre dele, tre hændelser i en ung mands liv.

Som lille dreng i den fattige del af Miami reddes Chiron, kaldet Little, af Juan, en lokal *drug pusher* spillet af Oscar-nominerede Mahershala Ali. Juan bliver en mentorfigur for den faderløse dreng, hvis mor – Naomie Harris, også oscarnomineret – er afhængig af det stof, Juan sælger. Som teenager må Little lære at stå på egne ben, i forhold til Juan, moren, de voldelige klassekammerater og vennen Kevin. Og som voksen, nu med det simple kaldenavn Black, må han håndtere konsekvenserne af de ting, der skete i hans opvækst.

Det er en relativt simpel struktur, en forenkling af Tarell Alvin McCranes skuespil *In Moonlight Black Boys Look Blue*, hvor alle tre aspekter af hovedkarakteren var på scenen samtidig. Men samtidig kompleks: De tre dele har alle deres eget plot og struktur – Juan er reelt hovedpersonen i den første – men vender og drejer samtidig de samme spørgsmål: Sort maskulinitet, Chirons seksualitet, hans forhold til sin narkoafhængige mor.

Det er tre historier om én historie, som slaglinjen for *Pulp Fiction* engang lød.

Moonlight | Official Trailer HD | A24

Filmens sorte hud

Men det unikke ved *Moonlight* er filmens æstetiske eksperimenter. Fra første klip, en lang cirkulær bevægelse rundt om Juan, der patruljerer et af sine *drug corners*, og til det sidste mange-facetterede billede, er det en ekstremt nyskabende film, der ofte rammer helt utroligt rigtigt.

“

Når Jenkins rammer et unikt billede, så bliver han ved det: Scenen, hvor Juan lærer Little at svømme vil komme til at stå som en nyklassiker, et næsten ikonisk look med to sorte mænd i hovedrollerne.

Barry Jenkins synes eksempelvis ikke, at film skildrer sort hud, som han husker den fra sin egen opvækst i Florida. Til *Moonlight* bad han sminkøren om at gøre alting mere glinsende for at ramme den rigtig effekt. Lys og farvelægning ændrer sig subtilt, filmen igennem, og fortællingens tre dele imiterer hver sin form for specifikke kamera.

Og når Jenkins rammer et unikt billede, så bliver han ved det: Scenen, hvor Juan lærer Little at svømme vil komme til at stå som en nyklassiker, et næsten ikonisk look med to sorte mænd i hovedrollerne.

MERE POV

Kunstinstallation omdanner 600 kvadratmeter rå betonhal til meditativ lydzone

Det er nyt.

Eller tag musikken. For fans af hiphop vil den første musikbrug synes ganske velkendt, eftersom *Every N****r is a Star* også åbnede Kendrick Lamars seneste opus *To Pimp a Butterfly*. Men hurtigt bevæger vi os i andre retninger. Mozart spiller, mens unge drenge render rundt, og komponist Nicholas Britells soundtrack lyder henad Arvo Pärt, men forvrænges og fordybes pludselig som i hiphop-genren *chopped'n'screwed*. Da Black vender tilbage til Miami er det til Caetano Velosos kendte fortolkning af *Cucurrucucu Paloma*, hvilket for *arthouse*-fans unægteligt bringer tankerne hen på Pedro Almodovars *Tal til Hende*, men jo sådan set også fungerer upåklageligt som markør af en tilbagevenden til latino-influerede Miami. Sådan er *Moonlight*. Det meste giver mening. Vi er bare ikke vant til at tænke på den måde.

Chirons identitet, *Moonlight's* identitet

Når filmen er bedst, passer form og indhold perfekt sammen. Et markant tema er Chirons behov for at agere og fremstå på en bestemt måde for at passe ind socialt. Han må ikke gå så 'underligt', ej heller tale sådan. Simpelt fortalt fornemmer de fleste, at han er homoseksuel, og vil tvinge ham til at skjule det bedre. Chiron må lære at tale, gå, se ud på en helt anden måde, må søge

efter en identitet, han selv kan være i, og som andre kan acceptere, men hvad kommer først og hvad er vigtigst?

På samme måde er også filmens identitet søgende og eksperimenterende. Passer den her kameragang, det her stykke musik? Kameraet føres på måde, vi ikke har set før; farverne, lyset, huden, ser anderledes ud. Lyden er ikke den, vi er vant til i denne type film.

Selvom Barry Jenkins synes i dyb kontakt med såvel afrikansk-amerikansk liv som filmhistorie, så forholder han sig også kritisk. Det er både politi og fattigdom, der sætter grænser for Chirons liv, men det er også hans sorte venner, lærere, familie. Det er både filmindustrien som sådan, der sætter grænser for, hvad afrikansk-amerikanske kunstnere 'kan' lave af kunst, men måske er det også kunstnerne selv, der skal søge nye veje. Jenkins vil i hvert fald noget mere, og om ikke alt fungerer, så laver han stadig en film, hvor såvel tekniske detaljer som kunstnerisk tilgang bør blive en inspiration for unge instruktører i årene fremover.

En nyskabende klassiker

Jenkins, der debuterede med *Medicine for Melancholy* i 2008 og siden blandt andet har arbejdet på serierne *The Leftovers* og *Dear White People*, har mange gange sagt, at han er inspireret af asiatiske instruktører som Wong Kar-wai og Hou Hsiao-hsien. Alligevel er *Moonlight*, i det mindste i Europa, blevet hyldet for at have et såkaldt 'europæisk' *art look*. En del af dette er simpel provinsialisme: De fleste vestlige anmeldere har stadig ikke erkendt, at Asien har haft teten indenfor filmkunsten siden omkring 1990. Men det er heller ikke helt uforståeligt i forhold til *Moonlight*, der har ubestemmeligt, noget globalt over sig, som paradoksalt nok måske er det mest amerikanske ved den.

“

Moonlight vil blive udforsket, undersøgt, genopdaget i mange år fremover.

Mens *Moonlight* på så mange måder sprænger rammer og vil stå som en nyskabende klassiker i amerikansk film, så kan den dog stadig ikke helt flygte fra, at det er en amerikansk *indie*-film, skabt på et begrænset budget og filmet endog overordentlig hurtigt. Hvor en asiatisk film ofte hviler i sig selv, flyder rundt i sin egen poetik, så har amerikanske *indie*-film ofte et behov for netop at markere deres *independence*, deres æstetiske, kulturelle, økonomiske uafhængighed, og antager derfor ofte et strejf af påståelighed. Især i filmens midterdel har *Moonlight* ganske smukke sekvenser, der dog føles en tak umotiverede i forhold til filmen indhold.

MERE POV

Truslen fra Sovjets KGB lurker bag ny frygt for Rusland

Det er dels i disse sekvenser, og dels i de sekvenser hvor man fornemmer filmen støde imod budgetmulighederne, at man for alvor forbløffes over de mange Oscar-nomineringer. *Moonlight* er en film, der normalt ville spille til stående ovationer på Sundance, for så at køre om efteråret uden ret megen opmærksomhed, måske med en enkelt Oscar-nominering eller to. I stedet er filmen blevet noget nær en sensation, en milepæl i afrikansk-amerikansk filmhistorie, og den eneste reelle konkurrent til *La La Land*s forventede Oscar-dominans. Det kan den måske ikke helt bære, og udover Mahershala Ali må de mange nominerede nok realistisk set indstille sig på at komme til at gå hjem uden statuer. Men

Moonlight vil blive udforsket, undersøgt, genopdaget i mange år fremover.

Topillustration: Fra filmen.

Kan du lide POV formatet, så skulle du tage at [klikke her og like vores Facebook-side](#). Her får du også alle links til vores nye artikler. Del gerne denne artikel med andre. Du kan også tegne et abonnement til 20 kr. om måneden, eller donere til hele POV.International via MobilePay på 40 12 19 68. Vi har ikke noget reklamebudget.

Frederik Bojer Bové

Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

BARRY JENKINS

MOONLIGHT

OSCAR-NOMINERET FILM

F Ø L G O S

Synes godt om Del 39 tusind personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Follow @pointofviewint

H O L D P O V I N T E R N A T I O N A L I L I V E

Vi gider ikke betalingsmure og store reklamer, der overtager hele din skærm. Med inspiration fra amerikanske NPR og Wikipedia modtager vi i stedet donationer fra folk, der værdsætter det, vi skriver - og gerne vil holde os i gang.

Du kan enten støtte ved at give os et månedligt beløb, støtte os med et enkelt beløb, når du har lyst, eller støtte den enkelte skribent via deres info-bokse. Hvis du vil støtte hele POV.International, modtager vi penge via PayPal og MobilePay. MobilePay-indbetalinger skal ske på (OBS! Nyt nummer pr. 23/1-2017) **40 12 19 68**.

Herunder kan du via Paypal "abonnere" på os, så dit månedlige støttebeløb bliver trukket automatisk. Det kan vi endnu ikke med MobilePay.

Donations-niveau
Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned ▼

Abonner

Q U I C K P O V

29/01/2017

POV's Dansk Vestindien-kalender – februar-marts 2017

31/01/2017

Alternative fakta to go

21/01/2017

"Ej blot Sukker-Kolonier, Palmestrand med Kolibrier"

20/01/2017

"Vi vil ikke sende et signal til Trump – men til os selv"

20/01/2017

VIDEO: Se Trumps takketale til donorer og spinmeister Kelleyanne Conway

N P R O V E R S K R I F T E R

- Could A Bumblebee Learn To Play Fetch? Probably
- Kansas Man Arrested In Shooting That Reportedly Targeted Foreigners
- Overwhelmed Courts Could Limit Impact Of Adding Immigration Officers
- Indiana's Claims About Its Medicaid Experiment Don't All Check Out
- Tight Race For DNC Chair Narrows Ahead Of Weekend Vote

B B C O V E R S K R I F T E R

- Ethiopia's love of raw meat, but too hot for BBC reporter
- Fasting diet 'regenerates diabetic pancreas'
- Claudio Ranieri: Leicester manager sacking made Gary Lineker 'shed a tear'
- Turkey coup: 136 diplomats and relatives seek Germany asylum
- South Africa clashes at anti-foreigner protest in Pretoria

D R O V E R S K R I F T E R

- Banedanmark: Togene kører normalt igen klokken 10
- Faktatjek: V-Minister tager æren for SR-politik
- Banedanmark: Vi kan ikke nå at ændre togplanen
- Efter meningitis-dødsfald: Flere klager over 1813-fejl
- Isglatte veje: Kør forsigtigt og hold afstand

◀ FOREGÅENDE

**Fornuft – Føl dig frem –
Tidskrystaller i
æonernes skæringsfelt**

NÆSTE ▶

**Vi må ikke lukke øjnene
og vende ryggen til
mens hadet og
intolerancen vokser**